

и смутенъ, и тѣкѣвъ догдѣ му трае баш-
тиното иманѣ, или своето, което е той
самъ добыль, имѣ доста ласкатели, но
както ся свърши изгубувать си диратѣ.
Штедливость та е добро нещо; защото
поставя челоуѣка въ добро состояніе, о-
баче нетреба да е безмерно заузетъ за
нея. Слѣдователно бѣди штедливъ, ала
не твърдъ и сребролюбивъ; защото сре-
бролюбіе то е найгнусенъ порокъ, отъ
когото произхождатъ много злины. Ве-
ликій Александръ Македонскій, и неща-
сный Дарій Перскій сѣ ся разликували
единъ отъ други не само въ правител-
ственыте си дѣла, но и въ душевныте си
склоности. Александръ е былъ щедръ,
а Дарій сѣпъ и сребролюбивъ. Алек-
сандровото щедролубіе ся прочуло по
сичкіатъ свѣтъ, и не сѣ го само нѣговы-
те поданицы обычали, но и други много,
които сѣ желали да бѣдять нѣгови: а Да-
рій е напротивъ дочекалъ зѣради сѣпъ-
пость тѣ си невѣрность и непослушаніе отъ
своите, а отъ другите ненависть и пре-
ареніе. Отъ тукъ ся заключава, защо ще-
дролубивите владѣтели сѣ богати, а сѣпъ-
пите сиромаси. Когато Александръ по-
слѣ смъртътѣ Даріева освой восточнатѣ